

Описки-самописки

Дама з @.
Демахох.
Камфорний спів.
Григорій СТОРОЖ.
Вінницька обл.

• І СМІХ І ГРІХ

ТАКСИСТ, або Їзда в незвідане

ВЧОРА з центру мене таксист віз – через міст на лівий берег. Вірніше, не віз, а більше стояв у затирах і при цому зі мною розмовляв. Точніше, сам теревенив, бо таксист рідко цікавить чужа думка, їм своїх з надлишком вистачає.

Водієм був чолов’яга років за п’ятдесят. Для початку він запитав:

– Ну...

– А знаєте, що мене турбує?

Я хотів сказати, що навіть не здогадуюся, але не встиг. Таксист мене випередив:

– Більше за все мене турбує потік дурної, неперевіреної інформації, яка виливається на нас з телевізорів, Інтернету, газет і журналів, – почвально сказав він. – I людям не просто в ній розібратися, відокремивши брехню від правди, факти від вигадки. Тому, прослухавши і прочитавши про одну й ту ж подію або явище, я десять разів перевіряю ще в різних джерелах. А ви як?

Я промімрив, що теж так намагаюся, але часу замало.

– А час треба знаходити! – з докором сказав водій. Потім запитав:

– Скажіть, а ви за те, щоб ми увійшли до Євросоюзу чи обрали якийсь азіатський варіант?

Я промімрив ухильне «ще не відзначився». Після того, як років десьять тому мене вксусом за ногу розпалиений після мітингу комуніст, у політичні диспути з малознайомими людьми я вважаю за краще не вступати.

– А я за азіатський! – заявив таксист. – Тому що Європа нас шантажує! Знаєте, як? Не знаєте? Так я вам зараз все розповім. Коли наші політики бувають у західних країнах, там їх знайомлять з повіями, а ін-

тимні сцени знімають на відео. I потім шантажують, мовляв, аби ви йдете в ЄС, або все це завтра буде розтиражовано в усіх засобах масової інформації. Я вважаю, що краще жити бідно, але на провокації не піддаватися! До речі, ви знаєте, хто винен, що ми живемо так бідно?

– А знаєте, що мене турбує?

Більше за все мене турбує потік дурної, неперевіреної інформації, яка виливається на нас з телевізорів, Інтернету, газет і журналів, – почвально сказав він. – I людям не просто в ній розібратися, відокремивши брехню від правди, факти від вигадки. Тому, прослухавши і прочитавши про одну й ту ж подію або явище, я десять разів перевіряю ще в різних джерелах. А ви як?

Я промімрив, що теж так намагаюся, але часу замало.

– А час треба знаходити! – з докором сказав водій. Потім запитав:

– Скажіть, а ви за те, щоб ми увійшли до Євросоюзу чи обрали якийсь азіатський варіант?

Я промімрив ухильне «ще не відзначився». Після того, як років десьять тому мене вксусом за ногу розпалиений після мітингу комуніст, у політичні диспути з малознайомими людьми я вважаю за краще не вступати.

– А я за азіатський! – заявил таксист. – Тому що Європа нас шантажує! Знаєте, як? Не знаєте? Так я вам зараз все розповім. Коли наші політики бувають у західних країнах,

там їх знайомлять з повіями, а ін-

Мал. Валерія ЗЕЛІНСЬКОГО.

• МАЙЖЕ З НАТУРИ

РОДИЧ

ЗАТИВ ремонт у ванній. Знайомі дали телефон майстра Сергія. Подзвонив, поговорили, домовилися. Наступного дня прийшов Сергій. Все обміяли, обрахували, закупили матеріали.

Кожну плитку майстер ретельно оглядав, клав її вміло, шви затирав чисто й акуратно. Розетки кріпив з гранично обережністю. Намагався уникати пилоги, постійно підмітав і втирав за собою, сміття відряджав збирати у мішок.

Звичай до неохайності ремонтників під час роботи, я щоразу дивувався зазвичай не притаманній більшості з нас пунктуальністі й акуратності Сергія. Навіть подумав, що в його родоводі могли бути німці, які свого часу жили на Одещині.

Незабаром прийшла й розгадка незвичайної поведінки Сергія. Закінчивши роботу,

він, наче між іншим, поцікавився:

– А що, Президент України – ваш родич? – і кивнув на фотографію на моєму письмовому столі.

Я не хотів його розчаровувати, а тому відповів скромно:

– Ну, взагалі-то, цим не прийнято хвалитися...

Не став розповідати Сергієві, що це всього лише протокольна фотографія зустрічі з Президентом під час його робочого візиту до нашого підприємства. Нехай думає, що ми й справді рідня...

Своє завдання Сергій упорав швидко, плитку укладав – одні до одної, шви між ними лише зблизька помітиш, але плату за виконану роботу без будь-яких пояснень взяв більшу обумовленої суми. Мабуть, вирішив, що з президентської рідні не гріх і зайву грошино прихопити...

Михайло САДЧЕНКО.

КАРАОКЕ

Ростуть ціни на се, на те,

На світло й на воду,

А із ними ростуть роги

В нашого народу.

• КОРИСНА ПОРАДА

Якщо ріка чи озеро – брудні, що страшно в них купатись і свині, Ну, а в басейнах жирні торгаші вирощують наварій баріши, У розпач не впадай, земляче мій, Не панікуй і матюків не сій.

Мило й полотенечко бери – І митися в маєток мера при!

• МІНІ-БАЙКИ

Хваливсь "передовий" Годинник:

– Між нами я заслужений один – Всіх обігнав на цілих п’ять годин!

– Третім будеш? – запитали Компот.

– Чому люди на мене скаржаться? – дивувалася Тополя. – Я ж усе роблю для того, щоб земля була пухом!

Аркадій МОРОЗЮК.
Кіровоградська обл.

Словник-жартівник

ГАРНІР – нарцис.
ГОРИЩЕ – дуже висока посада.
КРІПАК – самогон-первак.
КУМИР – хрестини.
Флоріан БОДНАР.
Чернівецька обл.

- Може, все-таки кинути випивати, чи замовити пластичну операцію?

• ОПИСКИ-САМОПИСКИ

Дама з @.
Демахох.
Камфорний спів.

Григорій СТОРОЖ.

Вінницька обл.

• І СМІХ І ГРІХ

ТАКСИСТ,

або Їзда в незвідане

ВЧОРА з центру мене таксист віз –

– через міст на лівий берег. Вірніше, не віз, а більше стояв у затирах і при цому зі мною розмовляв. Точніше, сам теревенив, бо таксист рідко цікавить чужа думка, їм своїх з надлишком вистачає.

Водієм був чолов’яга років за п’ятдесят. Для початку він запитав:

– Ну...

– А знаєте, що мене турбує?

Я хотів сказати, що навіть не здогадуюся, але не встиг. Таксист мене випередив:

– Більше за все мене турбує потік дурної, неперевіреної інформації, яка виливається на нас з телевізорів, Інтернету, газет і журналів, – почвально сказав він. – I людям не просто в ній розібратися, відокремивши брехню від правди, факти від вигадки. Тому, прослухавши і прочитавши про одну й ту ж подію або явище, я десять разів перевіряю ще в різних джерелах. А ви як?

Я промімрив, що теж так намагаюся, але часу замало.

– А час треба знаходити! – з докором сказав водій. Потім запитав:

– Скажіть, а ви за те, щоб ми увійшли до Євросоюзу чи обрали якийсь азіатський варіант?

Я промімрив ухильне «ще не відзначився». Після того, як років десьять тому мене вксусом за ногу розпалиений після мітингу комуніст, у політичні диспути з малознайомими людьми я вважаю за краще не вступати.

– А я за азіатський! – заявил таксист. – Тому що Європа нас шантажує! Знаєте, як? Не знаєте? Так я вам зараз все розповім. Коли наші політики бувають у західних країнах,

там їх знайомлять з повіями, а ін-

Мал. Валерія ЗЕЛІНСЬКОГО.

• МАЙЖЕ З НАТУРИ

РОДИЧ

ЗАТИВ ремонт у ванній.

Знайомі дали телефон майстра Сергія.

Подзвонив, поговорили, домовилися.

Наступного дня прийшов Сергій.

Всі обміяли, обрахували, закупили матеріали.

Кожну плитку майстер ретельно оглядав, клав її вміло, шви затирав чисто й акуратно.

Розетки кріпив з гранично обережністю.

Намагався уникати пилоги, постійно підмітав і втирав за собою, сміття

відряджав збирати у мішок.

Звичай до неохайності ремонтників під час роботи, я щоразу дивувався зазвичай не притаманній більшості з нас пунктуальністі й акуратності Сергія. Навіть подумав, що в його родоводі могли бути німці, які свого часу жили на Одещині.

Незабаром прийшла й розгадка незвичайної поведінки Сергія. Закінчивши роботу,

він, наче між іншим, поцікавився:

– А що, Президент України –

– ваш родич? – і кивнув на фотографію на моєму письмовому столі.

Я не хотів його розчаровувати, а тому відповів скромно:

– Ну, взагалі-то, цим не

прийнято хвалитися...

Не став розповідати Сергієві, що це всього лише протокольна фотографія зустрічі з Президентом під час його робочого візиту до нашого підприємства. Нехай думає, що ми й справді рідня...

Своє завдання Сергій упорав швидко, плитку укладав –

одну до одної, шви між ними

лише зблизька помітиш, але</